"Ετσι θα κυβερνήσω.

ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΣΕ 21 ΚΑΙΡΙΑ ΕΡΩΤΗΜΑΤΑ

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ

Ο Ανδρέας εξηγεί τα οικονομικά σχέδια του ΠΑΣΟΚ

ΟΙ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΙ ΣΤΗ ΔΙΟΙΚΗΣΗ ΤΩΝ ΔΗΜ. ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ

Το Γ' μέρος της συνέντευξης στον ΣΕΡ. ΦΥΝΤΑΝΙΔΗ

Οι εργαζόμενοι θα παίζουν κεφαλαιώδη ρόλο στην διαχείριση των δημόσιων επιχειρήσεων και οργανισμών καθως και στη λήψη αποφάσεων.

Αυτό είναι ένα σημαντικό στοιχείο της πολιτικής του ΠΑΣΟΚ σχετικά με το μέλλον των δημοσίων επιχειρήσεων, οι περισσότερες από τις οποίες εμφανίζονται με τρομακτικά ελλείμματα.

Αναπτύσσοντας ο πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ κ. Ανδρέας Παπανδρέου τα σχέδιά του γιά τη σωτηρία των επιχειρήσεων αυτών καθώς και των ιδιωτικών που είναι υπερχρεωμένες στις Τράπεζες απαριθμεί σειρά συγκεκριμένων μέτρων.

Ενα από αυτά επισημαίνεται γιά πρώτη φορά: οι Τράπεζες θα μετατροπήσουν τις οφειλές των ιδιωτικών επιχειρήσεων προς αυτές και, κοινωνικοποιημένες όπως θα είναι, θα εξασφαλίσουν τον έλεγχο, αλλά και την προστασία τους.

Με το σημερινό τρίτο μέρος της συνέντευξης του Προέδρου του ΠΑΣΟΚ προς τον διευθυντη της «Ελευθεροτυπίας» κ. Σερ. Φυντανίδη ολοκληρώνονται οι απαντήσεις του σε 21 καίρια θέματα πολιτικής πρακτικής.

Επειδή τα δύο προηγούμενα φύλλα της «Ε» και της «Κ.Ε.» εξαντλήθηκαν, σύριο θα δημοσιευθούν και οι 21 απαντήσεις.

Ο Ανδρέας Παπανδρέου με τον διευθυντή της «Ε» Σερ. Φυντανίδη, στο Καστρί.

ΠΩΣ ΘΑ ΣΩΘΟΥΝ ΟΙ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΙΚΕΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ

16 Ιδιωτικές: θα εξυγιανθούν οι βιώσιμες

ΜΕΤΟΧΟΠΟΙΗΣΗ ΤΩΝ ΤΡΑΠΕΖΙΚΩΝ ΠΙΣΤΩΣΕΩΝ

ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΥΡΥΘΜΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΩΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ

ΕΡΩΤΗΣΗ: Τί θά κάνετε μέ τίς προβληματικές ιδιωτικές επιχειρήσεις πού εμφανίζονται υπερχρεωμένες καί μέ παθητικούς ισολογισμούς;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Οι προβληματικές επιχειρήσεις δεν είναι παρά η αναπότρεπτη συνέπεια της αλλοπρόσαλλης Οικονομικής Πολιτικής της Δεξιάς, καί ειδικότερα της πιστωτικής της πολιτικής.

Πολύ πρίν ξεσπάσει ανοιχτά τό πρόβλημα αυτό τό ΠΑ.ΣΟ.Κ. εδώ επισημάνει πού θά οδηγούσε η ανεξέλεγκτη διάθεση τών λαφών αποταμιεύσεων από τίς Τράπεζες. Τά συγκεκριμένα στοιχεία δείχνουν καθαρά πως ο κύριος όγκος τών τραπεζικών πιστώσεων κατευθύνονται σέ ένα μικρό αριθμό μεγάλων επιχειρήσεων, χωρίς κανένα ουσιαστικό έλεγχο τού τρόπου χρησιμοποίησης τών πιστώσεων αυτών καί μάλιστα ανεξάρτητα καί από τό βαθμό εξόφλησης τών προηγουμένων πιστώσεων. Ήτον επίσης φανερό [illegible] καί μεγαλύτερες πιστώσεις κρατικοποιούσαν τό εκβιαστικό επιχείρημα πώς χωρίς τίς πιστώσεις έπρεπε νά κλείσουν καί νά πετάξουν στό δρόμο τούς εργάτες. Τό επιχείρημα έπιανε καί ο φαύλος κύκλος συνεχίζονταν μέ ουσιαστική συμπαιγνία Τραπεζών καί επιχειρήσεων. Αλ' τήν άλλη μεριά οι πιστώσεις πρός τίς μικρομεσαίες επιχειρήσεις καί τούς αγρότες δεν έφταναν ούτε για την κάλυψη τών στοιχειωδών πιστωτικών αναγκών τους. Υπάρχουν στοιχεία πού δείχνουν πώς οι πιστώσεις π.χ. στή Βιοτεχνία πού αποτελείται από χιλιάδες μικροεπιχειρήσεις, είναι λιγότερες απ' τίς πιστώσεις 10 μεγάλων επιχειρήσεων.

[illegible] καί τό περιεχόμενο μάλιστα είναι πώς καταγορεί τίς Τράπεζες σάν μοναδικές υπεύθυνες γιά τή λαθεμένη πολιτική πού εφάρμοσαν... Τί θά κάνει τό ΠΑ.ΣΟ.Κ.:

Γιά μάς τό θέμα είναι κρίσιμης σημασίας, γιατί έχει άμεσο δυσμενή αντίκτυπο στήν παραγωγική δυναμικότητα τής εθνικής οικονομίας πού συνδέεται στενά μέ τήν απασχόληση τών Ελλήνων εργαζομένων καί τή δημιουργία τού εθνικού εισοδήματος. Γι' αυτό η κυβέρνηση τού ΠΑ.ΣΟ.Κ. μόλις αναλάβει τήν εξουσία θά προχωρήσει στήν εφαρμογή ενός συγκεκριμένου σχεδίου εξυγίανσης τών προβληματικών επιχειρήσεων.

Μέ ποιές αρχές

Η εξυγίανση αυτή θά στηρίζεται στίς εξής αρχές:

α. Θά διερευνηθεί η βιωσιμότητα ή μή τών προβληματικών επιχειρήσεων ανεξάρτητα απ' τή χρηματοδοτική διάρθρωση τού ενεργητικού τους, [illegible] ανεξάρτητα απ' τή [illegible] ιδίου καί ξένου κεφαλαίου [illegible] αυτή θά [illegible] καί τό περιεχόμενο μάλιστα είναι πώς κατηγορεί τίς Τράπεζες σάν μοναδικές υπεύθυνες γιά τή λαθεμένη [illegible] τό πόσο [illegible] αρθρωσης του κόστους, ύψους τρέχουσας παραγωγής και παραγωγής δυναμικότητας, προστασίας αγοράς (εσωτερικής και εξωτερικής). Ο αριθμό απασχολουμένων, είδους χρησιμοποιούμενης πρώτης ύλης (εγχώριας ή εισαγόμενης) διοικητικής επάρκειας κλπ. Ηδη τό ΠΑΣΟΚ ετοιμάζει συνοπτικές εκθέσεις αυτής της μορφής γιά μιά σειρά μεγάλων επιχειρήσεων. Απ' τή σχετική ανάλυση θά φανεί άν οι δυσκέρειες πού αντιμετωπίζει η επιχείρηση είναι προσωρινές (λόγω π.χ. κάποιας κρίσης στη Διεθνή Αγορά) η μονιμότερες. Αν είναι δυσκολίες οργανικές πού έχουν σχέση μέ τή δομή καί τη λειτουργία της επιχείρησης ή άν οφείλονται σέ μεγάλες επιβαρύνσεις από τόκους καί χρεωλύσια, πού πρέπει νά πληρώνει η επιχείρηση λόγω της υπερχρέωσής της στίς Τράπεζες. Θά φανεί τελικά άν οι δυσκολίες είναι διορθώσιμες κάτω από ορισμένες προϋποθέσεις, άν δηλαδή η επιχείρηση είναι βιώσιμη ή άν αντίθετα δέν είναι βιώσιμη.

β. Στην περίπτωση πού η κατάσταση της επιχείρησης οφείλεται σέ βαθιές αδυναμίες πού δέν είναι δυνατόν νά αντιμετωπιστούν η επιχείρηση πρέπει νά κλείσει καί νά παύσει νά σπαταλά τή λαϊκή αποταμίευση. Τήν πρωτοβουλία γιά μιά τέτοια εκκαθάριση πρέπει νά αναλάβουν οι πιστώτριες Τράπεζες. Θα χρειαστεί φυσικά νά αντιμετωπίσουμε τό πρόβλημα τών απασχολούμενων στήν επιχείρηση, πού η κυβέρνηση πρέπει νά διοχετεύσει σέ άλλους αναπτυσσόμενους τομείς.

γ. Όλες οι επιχειρήσεις πού θά κριθούν βιώσιμες θά μπούν κάτω από μιά διαδικασία ριζικής αναδιοργάνωσης, βελτίωσης τής παραγωγικότητας καί αναπροσανατολισμού τής παραγωγής. Υπογραμμίζεται ιδιαίτερα η έννοια της παραγωγικότητας γιατί δέν πρέπει νά καταστεί η επιχείρηση μόνιμο βάρος τού κοινωνικού συνόλου.

[illegible] τέτοιο τόν αναγκαίο ελεγχο. Σχεδόν, σ' όλες τίς περιπτώσεις ο έλεγχος αυτός είναι δυνατός μέ τή μετοχοποίηση τών δανειακών κεφαλαίων τών Τραπεζών, τά οποία είναι φυσικά πολύ περισσότερα απ' τό ίδιο κεφάλαιο τών επιχειρήσεων. Έτσι εξασφαλίζεται ο κοινωνικός έλεγχος τών επιχειρήσεων, αφού τά κεφάλαια θά αντήκουν στό κοινωνικοποιημένο Τραπεζικό σύστημα. Η μετοχοποίηση τών τραπεζικών κεφαλαίων δέν σημαίνει δηλαδή καί κοινωνικοποίηση τών αντίστοιχων επιχειρήσεων. Οι σημερινοί μέτοχοι δέν θίγονται. Μάλιστα σέ ορισμένες περιπτώσεις η εξακολούθηση τής συμμετοχής τους στή διοίκηση τών αναδιοργανωμένων επιχειρήσεων μπορεί νά συνδυαστεί μέ τόν όρο τής εισφοράς απ' αυτούς νέου μετοχικού κεφαλαίου.

ε. Είναι φανερό πώς τό πρόβλημα τής διοίκησης (MANAGMENT) είναι πάντα κρίσιμης σημασίας. Πιστεύουμε όμως πώς στά νέα πλαίσια μετοχικής συνεργασίας θά βελτιωθεί ριζικά η λειτουργικότητα τών επιχειρήσεων απ' τήν άποψη αυτή. Βασικός παράγοντας βελτίωσης θά είναι ο [illegible] τό λειτουργικό σχεδιασμό καί υλοποίηση τής εξυγίανσης τών προβληματικών επιχειρήσεων θά απαιτηθεί η σύσταση ειδικού φορέα.

17 Δημόσιες: ελαχιστοποίηση κόστους - έλεγχος

ΜΕ ΚΡΙΤΗΡΙΟ ΤΗΝ ΠΑΡΑΓΩΓΙΚΟΤΗΤΑ ΤΟΥΣ

ΤΕΡΜΑ ΣΤΟΥΣ ΑΧΡΗΣΤΟΥΣ ΔΙΟΡΙΣΜΟΥΣ ΗΜΕΤΕΡΩΝ

ΕΡΩΤΗΣΗ: Τί θά κάνετε μέ τίς δημόσιες ή ελεγχόμενες από τό δημόσιο επιχειρήσεις πού ελέγχουν τό 50ο)ο τής οικονομικής ζωής τού τόπου καί πού πολλές από αυτές εμφανίζουν παθητικό δισεκατομμυρίων;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Οι δημόσιες επιχειρήσεις είναι κατά κανό να εθνικής σημασίας. Επομένως τό κριτήριο τής κοινωνικής ωφελιμότητας καί όχι τό ιδιωτικο - οικονομικό κριτήριο τού κέρδους έχει σημασία. Μάς ενδιαφέρει δηλαδή άν οι επιχειρήσεις αυτές ικανοποιούν τίς ανάγκες τού κοινωνικού συνόλου καί επηρεάζουν ευνοϊκά (έμμεσα ή άμεσα) τήν κοινωνική καί οικονομική ανάπτυξη τής χώρας. Δηλαδή η κοινωνική σκοπιμότητα έχει πρώτιστη σημασία καί η δημιουργία πλεονάσματος δέν αποκλείεται φυσικά αλλά έρχεται σέ δεύτερη μοίρα. Υπάρχουν περιπτώσεις πού οι Δημόσιες επιχειρήσεις δέν μπορούν να είναι κερδοφόρες αλλά είναι απαραίτητες γιά την οικονομία γενικά, π.χ. οι σκτοπλοϊκές συγκοινωνίες, ένα μετρό κλπ. Σ' αυτές τίς περιπτώσεις τό Κράτος είναι υποχρεωμένο νά αναλάβει τήν επιδότηση τών σχετικών ελλειμμάτων.

Όμως τό πρόβλημα τής παραγωγικότητας είναι πάντοτε βασικής σημασίας. ανεξάρτητο άν η επιχείρηση είναι κερδοφόρα ή όχι. Τό πρόβλημα αυτό παρουσιάζεται όχι σάν μεγιστοποίηση κέρδους αλλά σάν ελαχιστοποίηση κόστους. Είναι ζήτημα βασικής σημασίας πού σχετίζεται μέ τή δομή καί λειτουργία τής επιχείρησης. Γι' αυτό πρώτο μέλημα τού ΠΑΣΟΚ γιά τίς επιχειρήσεις αυτές θά είναι η σφαιρική διερεύνηση τών συνθηκών δομής καί λειτουργίας, μέ σκοπό να επισημανθούν πηγές διαρροής πόρων από κακή διαχείριση ή διάφορες αντιοικονομικές επιβαρύνσεις. Σέ ορισμένες περιπτώσεις μπορεί νά αποδειχτεί η δυνατότητα συμπίεσης κόστους σέ σημείο πού νά καθιστά την επιχείρηση κερδοφόρα.

Εκείνο πάντως πού είναι απαράδεκτο γιά μάς είναι η προσπάθεια συγκάλυψης της χαμηλής παραγωγικότητας σέ κρατικές επιχειρήσεις πού λειτουργούν μέ απαράδεκτο υψηλό κόστος. Ακριβώς επειδή μιά τέτοια επιχείρηση είναι συνηθως από τή φύση της μονοπωλιακού χαρακτήρα, π.χ. ΟΤΕ, ΔΕΗ κλπ. μπορεί νά εφαρμόσει πολιτική υψηλών τιμών τών υπηρεσιών της πού νά καλύπτουν τό υψηλό κόστος καί νά αφήνουν ακόμα καί περιθώρια κέρδους. Μιά τέτοια πολιτική έχει γενικότερα δυσμενείς αντίκτυπους σέ ολόκληρη τήν οικονομία. Αυτό δέν είναι λύση, αλλά φόρτωμα τού προβλήματος στίς πλάτες τού κοινωνικού συνόλου.

Τό συμπέρασμα είναι πώς στίς περιπτώσεις αυτές προέχουν οι δομικές καί λειτουργικές αλλαγές πού θά οδηγήσουν στήν ελαχιστοποίηση τού κόστους καί πώς η πελατειακή πολιτική πρέπει νά διαμορφώνεται μέ γενικότερα κριτήρια καί νά αποσυνδέεται απ' τά στενά πλαίσια τής επιχείρησης, χωρίς φυσικά αυτό νά σημαίνει πώς οι ενδιαφερόμενες επιχειρήσεις δέν θά έχουν γνώμη γιά τίς τιμές των υπηρεσιών τους. Η ΔΕΗ καί ο ΟΤΕ γιά παράδειγμα πέφτουν σ' αυτή τη περίπτωση. Αλλά υπάρχουν καί κρατικές επιχειρήσεις όπως παράδειγμα η Ολυμπιακή, πού είναι δυνατό μέ κατάλληλη αναδιοργάνωση καί προσαρμογή στό διεθνή ανταγωνισμό νά αποδώσουν σημαντικά κέρδη.

Ανεξάρτητα πάντως απ' τόν τύπο τής επιχείρησης, σ' όλες τίς περιπτώσεις τό κριτήριο τής ελαχιστοποίησης του κόστους κατά μονάδα παραγόμενης υπηρεσίας πρέπει νά είναι αποφασιστικής σημασίας. Αυτό από μιά άποψη σημαίνει πιό ευέλικτο διοικητικό μηχανισμό πού νά ακολουθεί τά ιδιωτικοοικονομικά κριτήρια αποδοτικότητας. Σημαίνει επίσης κατάργηση τών αντιοικονομικών κρατικών παρεμβάσεων. Είναι νομίζω λάθος νά ζητά κανείς ευθύνες γιά κακοδιοίκηση καί σπατάλες από κάποια κρατική επιχείρηση όταν η κυβέρνηση τήν έχει φορτώσει μέ άχρηστους διορισμούς πλήθους ημετέρων, πού αλλάζουν σέ αστρονομικό ύψος τό κόστος λειτουργίας τής επιχείρησης (όρα καί Δ.Ε.Η.).

Ο κοινωνικός έλεγχος

Φυσικό ο κοινωνικός έλεγχος είναι πάντα αναγκαίος καί πρέπει νά εφαρμόζεται:

α) προληπτικά, μέ τή σύνδεση τής επιχείρησης στους στόχους τού αναπτυξιακού προγράμματος καί ειδικότερα μέ τό συντονισμό τών επενδυτικών προγραμμάτων τής επιχείρησης μέ τόν εθνικό προγραμματισμό. Είναι τελείως απαράδεκτος ο ανεξάρτητος προγραμματισμός τών επιχειρήσεων αυτών ή ακόμα χειρότερα ο ανεξέλεγκτος δανεισμός τους, πού έχει ήδη δημιουργήσει σοβαρά προβλήματα στό ισοζύγιο πληρωμών καί στό δημόσιο προϋπολογισμό.

β) κατασταλτικά μέ βάση τά επιτυγχανόμενα αποτελέσματα.

Τό ΠΑΣΟΚ θά αποδώσει ιδιαίτερη σημασία στήν καθιέρωση τής δημοκρατικής διαχείρισης τών κρατικών επιχειρήσεων. Αυτό σημαίνει πώς οι εργαζόμενοι στίς επιχειρήσεις αυτές πρέπει νά έχουν αποφασιστικό ρόλο όσον αφορά τή διοίκηση, τόν προγραμματισμό καί τή λειτουργία τους. Θά χρειαστεί επομένως νά γίνουν οι σχετικές ρυθμίσεις γιά την εξασφάλιση μιάς αποτελεσματικής εργατικής συμμετοχής.

18 Ναυτιλία: διεθνές κέντρο ο Πειραιάς

ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΜΕΣΑΙΩΝ ΝΑΥΠΗΓΟΕΠΙΣΚΕΥΑΣΤΙΚΩΝ ΜΟΝΑΔΩΝ

ΚΙΝΗΤΡΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΣΕΛΚΥΣΗ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΠΛΗΡΩΜΑΤΩΝ

ΕΡΩΤΗΣΗ: Στόν τομέα τής Ναυτιλίας: Τί θά κάνετε μέ τό θέμα τού επαναπατρισμού τών πλοίων μέ σημαία ευκαιρίας; Καί ακόμα πώς θά αντιμετωπίσετε τό πρόβλημα τής έλλειψης ελληνικών πληρωμάτων;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Τό ΠΑΣΟΚ θεωρεί τήν Ναυτιλία σάν ένα απ' τούς πιό δυναμικούς κλάδους τής χώρας καί βάζει σάν προγραμματικό στόχο τήν παραπέρα τοχεία ανάπτυξη τού κλάδου αυτού, αλλά ταυτόχρονα καί τήν μεγαλύτερη σύνδεσή του μέ τήν εθνική οικονομία.

Σχετικά μέ τό θέμα τού επαναπατρισμού τών ελληνικών πλοίων μέ σημαίες ευκαιρίας, πρέπει νά σημειωθεί πώς εδώ καί κάμποσα χρόνια η ελληνική σημαία θεωρείται απ' τούς Έλληνες εφοπλιστές γιά πολλούς λόγους προτιμότερη απ' τίς σημαίες ευκαιρίας. Άλλωστε οι σημαίες αυτές έχουν χάσει διεθνώς κατά πολύ σέ σύγκριση μέ τίς εθνικές γιατί συνδέονται μέ δυσμενείς διακρίσεις στή διεθνή ναυλαγορά, μέ ναυτολόγηση πληρωμάτων κατώτερης ποιότητας κλπ. Έτσι υπάρχει μιά τάση επαναπατρισμού τών ελληνικών πλοίων. Την τάση αυτή τό ΠΑΣΟΚ δέν πρόκειται νά αποθαρρύνει αλλά αντίθετα θά τήν τονώσει περισσότερο. Τό πρόγραμμά μας ναυτιλιακής πολιτικής περιέχει μιά σειρά μέτρων πού αποσκοπούν ακριβώς στήν ενθάρρυνση τού επαναπατρισμού τών ελληνικών πλοίων καί στήν υλοποίηση τής στενότερης σύνδεσης τής εμπορικής ναυτιλίας μέ τήν εθνική οικονομία.

Θά χρειαστούν πρώτα - πρώτα μέτρα γιά νά γίνει η χώρα μας καί ειδικότερα ο Πειραιάς διεθνές ναυτιλιακό κέντρο. Θά δοθεί προτεραιότητα στήν ανάπτυξη τής επισκευαστικής βιομηχανίας μέ βασικό φορέα τίς μικρομεσαίες επισκευαστικές επιχειρήσεις. Υπάρχουν σήμερα πάνω από 1.200 μικρομεσαίες επιχειρήσεις μόνο στήν περιοχή τού Πειραιά πού απασχολούν χιλιάδες εργατοτεχνίτες. Οι επιχειρήσεις αυτές μπορούν νά λειτουργήσουν συνεταιρικά άν τούς δοθεί η δυνατότητα γιά ίδρυση δεξαμενών. Αλλά αντιμετωπίζουν τό πρόβλημα τής απαγόρευσης γιά ίδρυση άλλων δεξαμενών σέ ακτίνα 20 μιλίων από τίς εγκαταστάσεις τού Σκαραμαγκά. Πρέπει λοιπόν νά φύγει τό εμπόδιο τής προνομιακής αυτής μεταχείρισης καί νά εφαρμοστεί μιά πολιτική άμεσης πιστωτικής ενίσχυσης τών συνεταιριομένων μικρομεσαίων επισκευαστικών επιχειρήσεων. Εξ ίσου όμως αναγκαία είναι η ίδρυση τέτοιων μονάδων σέ διάφορα σημεία τού ελληνικού χώρου όπως Θεσ)νίκη, Πάτρα, Βόλος, Κρήτη κλπ γιά νά υπάρχει χωροταξική αποκέντρωση τών δραστηριοτήτων καί νά μή καταφεύγει τό εργατικό δυναμικό στήν Αθήνα καί τόν Πειραιά όπως συμβαίνει σήμερα.

Χρειάζεται επίσης νά παρθούν μέτρα γιά τήν παραπέρα ανάπτυξη τών παραγωγικών βιομηχανιών, τόν εκσυγχρονισμό τών τηλεπικοινωνιακών σταθμών, πού είναι αλλωστε αναγκαία προϋπόθεση γιά νά γίνει η χώρα διεθνες Ναυτιλιακό Κέντρο, η βελτίωση καί επέκταση [illegible] λιμενικών εγκαταστάσεων κλπ

Η ασφάλιση τών πλοίων

Πρέπει ακόμα νά αντιμετωπιστεί τό πρόβλημα τής ναυτιλιακής πίστης καθώς καί τής ασφάλισης τών πλοίων μέσα στά πλαίσια ενός ενιαίου ελληνικού ασφαλιστικού φορέα. Τά έσοδα γιά τή χώρα απ' τήν πηγή αυτή θά ενισχυθούν σημαντικά, άν ληφθεί υπόψη πώς σήμερα τά 90ο)ο τών ασφαλίστρων πηγαίνουν σέ ξένες εταιρίες.

Τέλος θά χρειαστεί εκσυγχρονισμός καί κωδικοποίηση τών διατάξεων τής Ναυτιλιακής νομοθεσίας καθώς καί αναδιοργάνωση τού υπουργείου Εμπορικής Ναυτιλίας θα ο.πολο άν καί κατ' εξοχήν παραγωγικό βρίσκεται στά χέρια στρατιωτικών. Το λιμενικό σωμα πρέπει νά περιορισθεί στά κύρια καθήκοντά του πού είναι η δίωξη τού λαθρεμπορίου, η ρύπανση τής θάλασσας κλπ. Μέ βάση τόν σκελετό νομικό χαρακτήρα τού υπουργείου θά καταρτισθεί καινούργιο οργανισμός καί θά αναδιαρθρωθούν σέ ορθολογική βάση οι διάφορες υπηρεσίες καί αρμοδιότητές του.

Έρχομαι τώρα στό 2ο σκέλος τού ερωτήματός σας «πώς θά αντιμετωπιστεί τό πρόβλημα τής έλλειψης τών ελληνικών πληρωμάτων».

Είναι αλήθεια πώς ακούμε πολύ συχνά γιά έλλειψη ελληνικών πληρωμάτων. Αλλά, όπως λένε οι οικονομολόγοι, η προσφορά είναι συνάρτηση τής τιμής. Μέ διάφορα αντικίνητρα καί μέ χαμηλές αμοιβές είναι πολύ εύκολο νά εκμηδενιστεί η προσφορά τού εργατικού δυναμικού όταν μάλιστα πρόκειται γιά ένα τόσο δύσκολο επάγγελμα. Χρειάζεται λοιπόν νά εξετάστεί τό θέμα των ελληνικών πληρωμάτων, απ' τή οκοπιά αυτή. Δέν θά μπώ σέ λεπτομέρειες αλλά υπάρχει σήμερα μεγάλος αριθμός αντικινήτρων γιά τούς Έλληνες ναυτεργάτες, ανθυγιεινή διαβίωση στά πλοία, πρόβλημα αμοιβών καί συνταξιοδοτικής νομοθεσίας κλπ.

Απ' τήν άλλη μεριά έκτιμώ τό γνωστό πρόβλημα πού δημιουργήσαν οι εφαρμογές συμβάσεις γιά πρόσληψη χαμηλόμισθου ξένου προσωπικού. Γιά μάς η πρόσληψη ξένου προσωπικού έχει νόημα μόνο στόν γίνεται συμπληρωματικά, σπλαχνικά μόνο άν έχουν εξαντληθεί αντικειμενικά οι δυνατότητες άντλησης ναυτεργατικού δυναμικού από τή χώρα μας.

Θεωρώ γι' αυτό αναγκαίο νά καθιερωθεί όχι απλως τυπικά αλλά ουσιαστική προτεραιότητα στόν πρόσληψη ελληνικων έναντι ξένων πληρωμάτων. Η προτεραιότητα δέν έχει φυσικά νόημα άν δέν έχουν εξασφαλιστεί προηγούμενα όλα τά αναγκαία κίνητρα γιά τήν πρόσληψη ελληνικών πληρωμάτων.

Πιστεύω πώς η σωστή ρύθμιση πρέπει νά είναι η δημιουργία ενός κοινού φορέα εργαζομένων καί εργοδοτών ο οποίος.

α. θά προτείνει τά αναγκαία κίνητρα.

β. θά εξασφαλίζει αυτομάτισμό στήν κατά προτεραιότητα πρόσληψη Ελλήνων ναυτεργατών καί

γ. θά προέβλεπε σύσταση ειδικού ταμείου γιά την προσωρινή οικονομική ενίσχυση τών Ελλήνων ναυτεργατών πού προσέρχονται γιά εργασία, αλλά γιά λόγους αντικειμενικούς δέν είναι δυνατή η άμεση χρησιμοποίησή τους.

19 Γιορτές μίσους: θα καταργηθούν

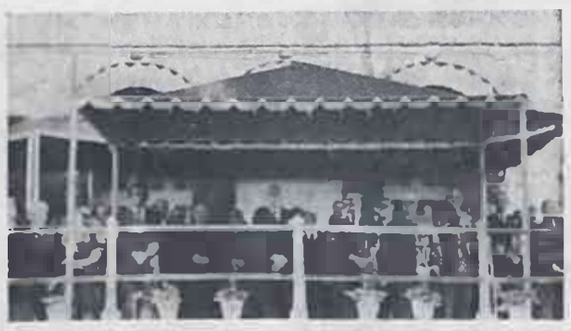

ΤΙΠΟΤΑ ΠΟΥ ΝΑ ΕΝΙΣΧΥΕΙ ΤΟ ΔΙΧΑΣΜΟ

ΕΡΩΤΗΣΗ: Θα καταργήσετε τίς γιορτές μίσους πού διαιωνίζουν τόν εθνικό διχασμό;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Οι γιορτές τού μίσους εξυπηρέτησαν καί εξυπηρετούν εκείνη τήν πολιτική καί εκείνους τούς στόχους πού διαιρούν τό λαό μας, τήν πολιτική δηλαδή καί τούς στόχους τής Δεξιάς. Ο,τιδήποτε όμως ενισχύει τόν εθνικό διχασμό, η συνείδηση τού ελληνικού λαού τό έχει οριστικά καταδικάσει. Πιστεύοντας ότι η αναμόχλευση πού γίνεται μ' αυτές τίς «γιορτές» είναι προσπάθεια διαίρεσης τού λαού μας θά τήν καταργήσουμε σύντομα.

20 Δημοτ. γλώσσα: θα καθιερωθεί παντού

ΜΕΡΙΜΝΑ ΓΙΑ ΤΑ ΝΟΜΙΚΑ ΚΕΙΜΕΝΑ

ΕΡΩΤΗΣΗ: Θά προχωρήσετε στήν γενίκευση τής δημοτικής ακόμα καί σέ χώρους όπου τώρα δέν έχει εφαρμοσθεί (όπως π.χ. στή Δικαιοσύνη);

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Δέν υπάρχουν χώροι στεγανοί γιά τή ζωντανή γλώσσα τού λαού μας. Η δημοτική, γιά χρόνια καταφρονεμένη, εξορισμένη από τή Βουλή, τόν Τύπο, τά Δικαστήρια, τά Σχολεία καί τά Πανεπιστήμια απόδειξε πιά ότι είναι η σκέψη, η έκφραση, ο Λόγος τού λαού μας. Δέν νομίζω λοιπόν ότι υπάρχουν χώροι, πού μπορεί νά παραμείνουν ακόμη έξω από τήν έκφραση τού λαού.

Σχετικά μέ τό παράδειγμα πού αναφέρατε, καί πού ίσως υπονοείτε ότι εμφανίζει κάποια πρακτικά προβλήματα πού συνδέονται μέ μιά μεταγραφή κειμένων, πιστεύω ότι είναι δυνατόν νά αντιμετωπιστεί αποτελεσματικά μέ μιά ομαδική κοινή προσπάθεια Πολιτείας, δικαστικών, νομικών καί εκπαιδευτικών. Εκείνο πού χρειάζεται όμως είναι η πραγματική βούληση τής Πολιτείας νά αποδώσει στό λαό τή γλώσσα του.

21 Φραγμός στις διαφημίσεις της τηλεόρασης

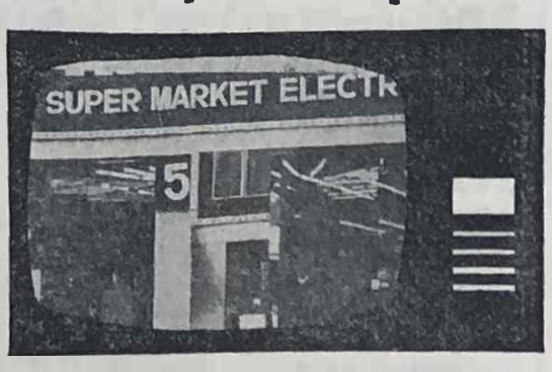

ΕΡΩΤΗΣΗ: Θά θάλετε φραγμό στόν κατακλυσμό τών τηλεοπτικών διαφημίσεων, κατά τό πρότυπο τών περισσοτέρων ξένων χωρών;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Λοιπόν καί θά τεθεί φραγμός στό καθεστώς των διαφημίσεων, πού σέ ορισμένες μάλιστα περιπτώσεις μέσα από διάφορα κυκλώματα (π.χ. εταιρίες παραγωγής τηλεοπτικών προγραμμάτων) ελέγχουν έμμεσα τή ραδιοτηλεόραση πρός τήν κατεύθυνση ιδιωτικών συμφερόντων. Θά καθορισθεί ανώτερο όριο – PLAFOND – τν εσόδων από διαφήμιση καί θά κατανεμηθούν σωστά, ενώ σέ ορισμένα προγράμματα, ή καί σταθμό, ή κανάλι, δέν θά υπάρξουν καθόλου διαφημίσεις.

ΑΥΡΙΟ:
Και οι 21 απαντήσεις — συνοπτικά — του κ. Α. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ στα ερωτήματα της «Ε»